

[Schovelin.]

læser har udtrykt, hvorefter Haiti staaer hans Hjerte saa meget nærmere. Jeg vil tilstaa for mit Vedkommende, at om en Traktat med Haiti er mere eller mindre ideel, det lader mit Hjerte koldt. Jeg kunde meget godt undvære en ideel Traktat med Haiti. Dermed er ingenlunde sagt, at jeg finder det latterligt af afslutte en saadan Traktat med det fjerne Land. Jeg giver den højtærede Udenrigsminister Ret i, at kan vi faa ogsaa denne Perle paa vor lange Snor, kan det i og for sig have sin gode Betydning, fordi enhver Perle tæller med i Rosenkransen. Latterligt vilde det imidlertid være, hvis man fra vor Side skulde opholde sig ved, at Amerikas Forenede Stater nu fordrede Monroe-Doktrinen godkendt af os, ikke alene af den Grund, som den højtærede Udenrigsminister nævnte, at den i og for sig allerede indirekte er anerkendt ved Folkeforbundspagtens § 21, men i det hele taget: det er vist en af de store Kendsgerninger, som man herfra neppe kan rokke synderligt ved. I Betragtning deraf maa jeg sige, at jeg i Modsætning til den ærede foregaaende Taler er særdeles glad ved, at det er lykkedes at komme saa vidt overfor Amerikas Forenede Stater med nærværende Voldgiftstraktatudkast, som Tilfældet er. Traktaten er jo efter den Type, som blev afsluttet vist oprindeligt efter den amerikansk-franske Traktat af 6. Februar i Aar, og kan saa store Lande være bekendt at gaa ind paa en saadan Traktat og mene derigennem at opnaa noget, vilde det være højst besynderligt, om vi ikke ogsaa med Glæde vilde gaa ind derpaa. Jeg tror ikke, der kan være to Meninger om, at det er et betydeligt Fremskridt i Forhold til den tidligere Ordning, og allerede derfor maa jeg mene, at man bør give denne Traktat fuld Tilslutning. Jeg kan tilsiige en saadan paa mit Partis Vegne.

Zahle: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for begge Forslag til Beslutninger om Afslutning af Forligs- og Voldgiftstraktater, saavel med Amerika som med Haiti. Den Voldgiftstraktat, der her foreligger med Amerika, er, hvor mange Indvendinger man end kan gøre mod dens Affattelse, en langt bedre Traktat, end vi har haft før, og idet jeg i øvrigt kan slutte mig til, hvad den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtalte om Svaghederne ved Traktaten, maa jeg derfor ogsaa anbefale at stemme for den.

Langt bedre er jo Traktaten med Haiti, og naturligvis har den højtærede Minister Ret, naar han udtalte, at man skal ikke rynke paa Næsen ad de smaa Magter. Men jeg tør maaske gøre den Tilføjelse, at denne Bemærkning er saa selvfølgelig, at jeg egentlig havde været tilfreds, om den ikke var blevet gjort her. At vi i Danmark ikke rynker paa Næsen ad smaa Magter, er noget, som efter min Mening ikke behøver at siges. Det er jo en meget betinget Ros, Haiti i den Anledning har at glæde sig over.

Med Hensyn til Affattelsen af de to Traktater maa jeg maaske for det første gøre opmærksom paa, at naar vi ser paa den amerikanske Traktats Artikel I, begynder den med et første Stykke, der er ca. 25 Linier langt. Naar man gentagende med stor Opmærksomhed læser Stykket igennem, kan man forstaa, hvad Meningen er; men det er i Sandhed ikke let at forstaa, og da jeg kom til Slutningen af de Bemærkninger, som ledsager Forslaget, og havde læst Fremstillingen der, ogsaa skrevet af Udenrigsministeriets Embedsmænd, som blot har delt Afsnittet i to Punkter og derved gjort det fuldstændig forstaaeligt ved første Gennemlæsning, beklagede jeg, at det ikke var dette, der var sat ind i Teksten. Jeg tænker mig, at Teksten er fremkommet paa den Maade, at man i Udenrigsministeriet saa vidt muligt ordret har oversat den amerikanske Tekst, som er trykt ved Siden af, og følt sig bundet ved, at Oversættelsen skulde være ordret. Det tror jeg ikke har tjent noget forstandigt Formaal; det var bedre at skrive saaledes, at Teksten var let at læse og let at opfatte, og det kan de udmærkede Embedsmænd i Udenrigsministeriet meget godt gøre — det har de jo vist ved at skrive, hvad der staaer i Bemærkningerne. Da jeg havde læst det, kom jeg til at mindes et udmærket Medlem af Folketinget, der hed Dr. Moltesen; ham var i adskillige Aar det Ansvar betroet med Sprogrensning for Øje at gennemgaa de Forslag, der vedtoges af Folketinget. Jeg vilde glæde mig meget over, hvis den samme Flid og Interesse blev udvist af den nuværende højtærede Udenrigsminister blot overfor de Ting, som skal passere Udenrigsministeriet. Det er langt mere begrænset; og hvis jeg ikke tager fejl i, at den Mand, som nu er Udenrigsminister, er den samme, som i sin Tid havde det nævnte Hverv i Folketinget, haaber jeg, at denne min Henvendelse maa blive optaget gunstigt, og at de Forslag,